ST. HALLVARD KATOLSKE KIRKE I OSLO

St. Hallvard kirke er en katolsk sognekirke i Oslo katolske bispedømme.

HISTORIKK

St. Hallvard kirke ble vigslet 15. mai 1966. Menigheten har ca 16.000 (2019) medlemmer og 140 ulike nasjonaliteter. Da den nye St. Hallvard kirke ble bygget, ble det også samtidig bygget et klosteranlegg for fransiskanerbrødrene.

Kirkebygget ligger midt på Enerhaugen, omgitt av dens karakteristiske høyblokker og er tegnet av arkitektene Kjell Lund og Nils Slaatto.

Den hellige Hallvard levde på 1100-tallet, var av kongeslekt og bodde på gården Husaby i Lier, like nord for Drammen. I et forsøk på å redde en gravid kvinne som ville flykte fra noen menn som beskyldte henne for å ha begått tyveri, ble Hallvard drept. Han ble skutt med tre piler og senket i Drammensfjorden med en kvernstein om halsen. Senere ble hans kropp funnet flytende med en stråleglans

om seg, og levningene førtes til Oslo, ble "lagt i skrin" og helgenkåret. St. Hallvard har siden vært vernehelgen for Oslo by, og har plass i byvåpenet.

KONSTRUKSJONEN AV ST. HALLVARD KIRKE PÅ ENERHAUGEN

Arkitektene valgte å bruke grove materialer. Slik ble kirkebygget et moderne byggverk i murstein, glass og betong, preget av tidens arkitektoniske strømninger på kontinentet. Bygningen er en firkant, bygget rundt et sirkulært kirkerom. I tillegg et rektangulært kapell. Fra utsiden sees bare en solid masse av brent murstein, bortsett fra en hel vindusvegg på sørsiden, vendt mot fjorden. I det sørvestre hjørnet ligger menighetskontoret på bakkeplan, under den opprinnelige menighetssalen i annen etasje. Den sørvendte glassveggen av vinduer utgjør prestenes kontorer i første etasje, sogneprestens leilighet i annen, og kapellanenes leiligheter på tredje plan. I 1993 ble et nytt tilbygg ferdigstillet. Det rommer menighetssal, kjøkken og Fransiskushjelpens kontorer.

Med kirkerommets sirkulære utforming har arkitekten ment å understreke messens samlende fellesskapsånd rundt alteret, som utgjør rommets sentrale og mest opphøyede punkt. Slik mener arkitektene å formidle Guds nærvær i menighetens midte. Gulvets gradvise stigning opp mot alteret forsterker dette inntrykket. Veggenes 3 graders utoverehelling gir bedre akustisk virkning. Ingen vinduer slipper lys inn i kirkerommet, bortsett fra inngangsdøren som består av et eneste stort stykke glass.

Kirketaket vekker kanskje mest undring ved sin originalitet. Det faller ned i kirkerommet, som et skall av armert betong. Kuppelens utforming er ment å øke følelsen av intim atmosfære. Det kan virke som om Gud her bøyer seg ned til sine skapninger, til forskjell fra de klassiske kuplene som strekker seg opp mot himmelen. Kirken har mellom 300 og 350 sitteplasser. I tillegg er det omlag 70 sitteplasser i sakramentskapellet.

UTSMYKNING

Siden kirken opprinnelig ble betjent av fransiskanere (OFM), har kirkens utsmykning tradisjonelt båret preg av den fransiskanske spiritualitet og enkelhet.

Bak alteret henger en kopi av det bysantinske korset som talte til den hellige Frans i San Damianokirken i Assisi, utført av malerinnen Anne-Lise Knoff, sammen med studenter ved kunsthøyskolen i Buskerud. Korset ankom kirken den 5. oktober 1986 (bilde nede til venstre).

Korsveiens 15 stasjoner er utformet av Herman Bongard (høyre).

En bronseskulptur av St. Hallvard, utført av den polske kunstneren Krzysztof Piotrowski, ble velsignet av biskop Bernt Eidsvig 29. april 2008 (venstre).

I en vindusnisje bak alteret, skimtes en treskulptur av Frans av Assisi, denne er utført av billedhuggeren Ragnhild Butenschøn (bilde nede i midten)

Mariastatuen i passasjen mellom kirken og sakramentskapellet er en gave fra Elisabethsøstrene i Norge og stammer opprinnelig fra Tyskland (bilde under).

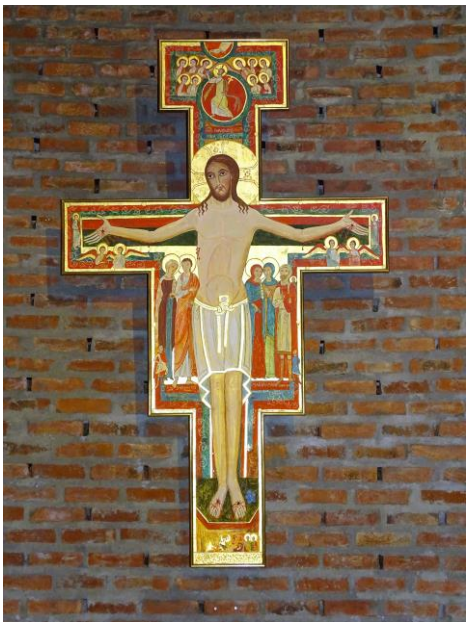

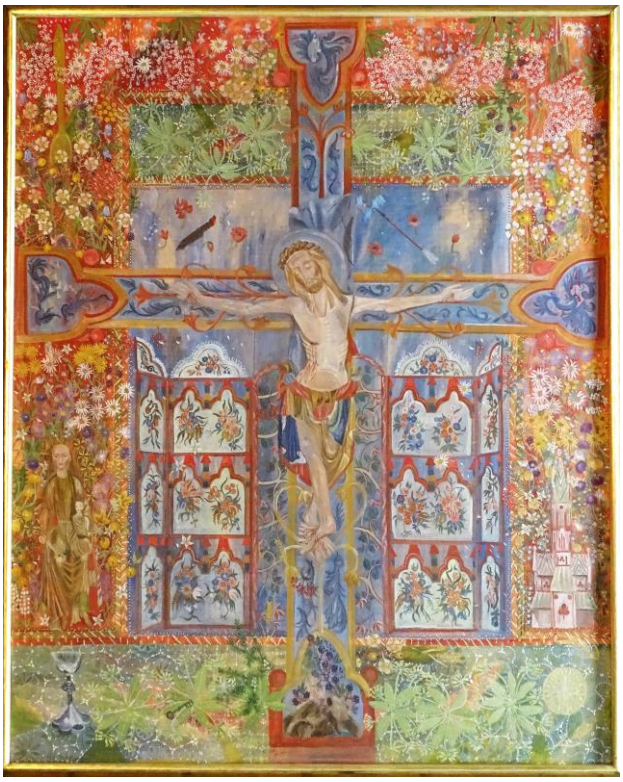

I sakramentskapellet: Frisen med legende-motiver fra den hellige Frans av Assisis liv, er malt av Liv Benedicte Nielsen (bilde forrige side nederst).

Bildet på veggen bak alteret i kapellet (venstre) er malt av Anne-Lise Knoff og har motiver fra Hedalen stavkirke og sagnet om bjørnen som ble oppdaget i kirken etter svartedauden.

Kristusfiguren i sakramentskapellet (venstre) er opprinnelig fra Mexico.

Den tilhuggede steinen ved inngangsdøren er et fragment fra den middelalderske Hallvardskirken i Gamlebyen (bilde under).

I dåpskapellet sees, foruten døpefonten i betong, fire bibelske relieffer, som er laget av den nederlandske fransiskaneren Renald Rats (bilde under).